

POETRY*

Ivan Vazov
(1850-1921)

МАЙКА МИ

В рояка спомени свещени,
де моя дух сега се губи,
сè твоят образ възжелени
духът ми, майко, среща, люби.

Ти люлката ми си люляла
със песни жалостно-упойни,
над мен по цели нощи бдяла
през моите нощи безпокойни.

Под твоето крило растял съм,
наяквал съм под грижи мили,
от твойта реч и взор черпал съм
и радост, и духовни сили.

Душата ми от теб научи
да мрази, да обича страстно,
от твойта душа засучи
любов към всичко, тук прекрасно.

Ти ме роди, но ти ми даде
и светлото, що в теб блещеше,
ти и човека в мен създаде —
ти два пъти ми майка беше.

MY MOTHER

In the swarm sacred memories
where my spirit is lost,
ever your image desired
my spirit, mother, meet, love.

You have swung my cradle
with songs piteously-languorous,
for whole nights watched over me
over my worry nights.

Below your wing I have grown,
became stronger under your dear care,
from your speech and gazes,
joy and spiritual power i obtained.

My soul learned from you
to hate, to love passionately,
from your soul learned
love towards everything, here marvelous.

You gave me birth, but you gave me
the light, that sparkled in you,
you, the man in me created —
you, twice my mother were.

*The poems read by A. Antonov at the official dinner on Wednesday, 3rd of July 2024.